

Randers Bykor

Firklang

16. årgang

December 2015

Nr. 4

Efter den sidste opførelse af Frans af Assisi - Guds Gøgler i Szklane Domy Church.

Firklang: Medlemsblad for Randers Bykor

Bladet sendes i en pdf-udgave som mail til korets medlemmer. Desuden kan det læses på Randers Bykors hjemmeside: www.randersbykor.dk.

Redigering og layout: Inger Schnetler

Foto: Henrik Langballe
Grethe Kyvsgaard
I. Schnetler

Næste nummer af Firklang er planlagt til at udkomme ultimo april 2016. Jeg håber, at korets medlemmer vil bidrage med indlæg til vores fælles blad og beder jer sende dem til adressen inger@schnetler.dk. Deadline: Mandag den 13. april 2016.

Indholdsfortegnelse:

<i>Frans af Assisi - Guds Gøgler på Værket i Randers:</i>	Side	3
<i>Krakow. Uddrag fra min dagbog:</i>	-	5
<i>Julekoncerter:</i>	-	16
<i>Jul på Kulturhuset:</i>	-	18
<i>Händels Messias i Operahuset i Sydney - på tegnsprog!</i>	-	20

Frans af Assisi - Guds Gøgler på Værket i Randers

Af: Inger schnetler

Korby Randers blev etableret i 2003 efter de store korarrangementer "Chess", "Jesus Christ Superstar" og "Hør Lyset". Formålet med foreningen var at danne rammer om og inspirere til et rigt og varieret kormiljø i Randers, fremme samarbejdet mellem byens kor og udbrede glæden ved at synge.

I anledning af Værkets 25 års jubilæum besluttede foreningen at opføre "Frans af Assisi - Guds Gøgler" af Tove Lind og Tommy Jervidal på Værket den 8. og 9. oktober 2015 under ledelse af Randers Bykors dirigent Niels Bastrup. Omkring 160 korsangere fra byens forskellige kor medvirkede ved opførelsen af det smukke musikværk. Den Jyske Sinfonietta leverede orkestermusikken.

Som solister medvirkede nogle af landets dygtigste sangere. I titelrollerne sang Tomas Ambt Kofod Frans og Louise Fribo Clara. Jesper Brun-Jensen sang rollerne som Fader og Sultan. Øvrige solister var Majbritt H. Thybo, Peter Sabroe, Mikkel B. Thomsen, Marian Mikkelsen, Christian Lorentzen og Bent Faxholm.

Forud for opførelsen af det store værk havde der været mange prøver, men selv om der skulle øves meget, var det nogle dejlige aftener, hvor alle glade mødte op med den indstilling, at dette her skulle lykkes, og vi gør vort bedste. Niels fik med kompetence på sin sædvanlige rolige og venlige væremåde, som vi kender i Randers Bykor, orkesterets musikere til at spille sammen, så det lød, som det skulle, smukt, korsangerne til at lyde som et kor og det hele til at gå op i en højere enhed, så resultatet blev to flotte koncerter.

Da korene i Randers opførte "Chess", "Jesus Christ Superstar", og "Hør Lyset", var det store publikumssucceser. Opførelsen af Frans af Assisi blev ikke mindre. Teatersalen på Værket var ved hver opførelse fyldt med tilhørere, og hver aften blev der kvitteret for opførelsen med begejstret stående applaus.

Igen blev der budt på en stor oplevelse for korsangerne, og jeg tror for alle medvirkende. Nogle mennesker har knoklet for, at dette store projekt skulle lykkes, og dem er alle medvirkende en stor tak skyldig. Jeg håber og tror dog også, at alle syntes, at det havde været anstrengelser værd, da resultatet blev så vellykket.

Efter koncerterne snakkede jeg med nogle af tilhørerne, og de havde været meget betaget af det store kor og de fremragende solister, ja, af hele opførelsen af det smukke og iørefaldende værk og historien om Frans og Clara.

Stemmerne i Randers Bykor var efter koncerterne på Værket varmet godt op og parate til et par dage senere at rejse til Krakow for sammen med solisterne Tomas Ambt Kofod,

Louise Fribo, et polsk orkester og et lokalt kor at opføre Frans af Assisi - Guds Gøgle ved tre kirkekoncerter der.

Korby Randers
med over 200 korsangere og kendte solister opfører

Musical- koncerten
Frans af Assisi - Guds Gøgler

Tekst og musik: Tove Lind & Tommy Jervidal

Tomas Ambt Kofod - som Frans

Louise Fribo - som Clara

Orkester: Den Jyske Sinfonietta dirigeret af Niels Bastrup

Store Sal på Værket, Randers
Koncerter torsdag-fredag d. 8-9 oktober 2015 kl. 19.30

Billetsalg: www.vaerket.dk - tlf: 89135110.
Priser fra kr. 190 til kr. 230. Studie -og pensionist rabat

Krakow. Uddrag fra min dagbog

Af: Inger Schnetler

Vi opfatter forskelligt. Ved samme begivenhed ser og hører nogle noget, som andre ikke bemærker, men de lægger så måske mærke til noget helt tredje. Det følgende er skrevet ud fra nogle af de notater, som jeg gjorde mig på Randers Bykors koncerttur til Krakow.

Mandag den 12. oktober.

Det var mørkt, men Venus lyste klart fra en næsten skyfri himmel, og luften føltes frisk og ren, da vi fra Randers Bykor forventningsfulde mødtes lidt før kl. fem om morgenen på parkeringspladsen ved Randers VUC og hilste på de to chauffører, Jens Erik og Michael, der skulle køre turen til Krakow. Efter at have taget plads i bussen og småsnakket lidt, blev lyset i dæmpet, så der var mulighed for at forlænge den manglende nattesøvn med et par timers hvile.

Første korte stop var ved Padborg, og da vi derfra kørte videre sydpå, begyndte det at lysne, og en flot dag med sol fra en skyfrihimmel gjorde, at turen gennem Tyskland blev en flot oplevelse. Dyrene på markerne, bønderne, der arbejdede, og efterårets smukke farver gjorde den lange køretur kortere. En ekstra oplevelse var store flokke af traner på nogle marker lang motorvejen i nærheden af Berlin. Et sjældent syn for de fleste af os.

Pause og hyggeligt samvær på en tysk motorvejsrasteplads.

Undervejs lavede de chauffører kaffe, som vi kunne nyde til den medbragte mad. Turen gik over Berlin, og grænsen til Polen blev passeret ved Forst. De polske motorveje levede ikke alle steder op til den standard, som vi er vant til, men fremad gik det alligevel, og ved 22 tiden ankom vi til Hotel Campanile i centrum af Krakow.

Efter at være blevet indkvarteret på hotellet, sluttede mange af os dagen af med en øl og en hyggelig snak på en nærliggende lille italiensk restaurant, som senere viste sig at blive "stedet, hvor vi mødtes" under opholdet i byen.

Tirsdag den 13. oktober.

Hotellets morgenmad blev serveret som buffet, og da der var noget for enhver smag, kunne alle få en god start på dagen.

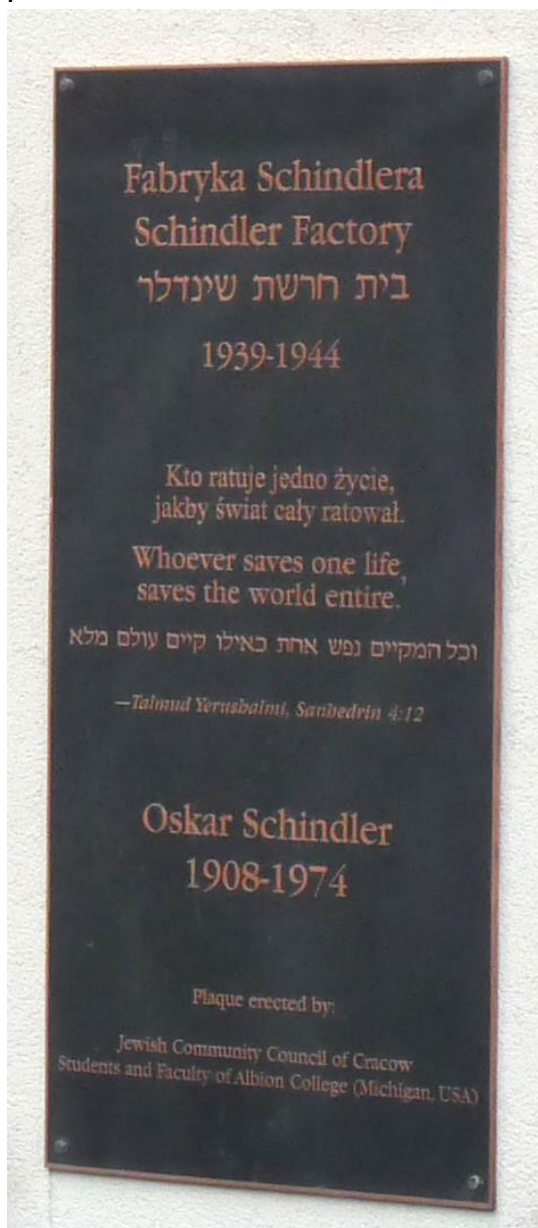
De fleste af os slentrede om formiddagen lidt rundt i gaderne og på markedspladsen Rynek Glowny, så på salgsbodernes udvalg af varer og drak måske en kop kaffe på en af de utallige cafeer.

En formiddagsforfriskning på en af de mange caféer.

Inden vi kom ind i den berømte og meget besøgte Mariakirke, der ligger lige ud til pladsen Rynek Glowny, havde vi både hørt og set trompetspilleren, der fra det nordlige tårn hver time spiller en melodi, Hejnat, som er meget kendt af de fleste polakker. Melodien er kort

og afbrydes pludseligt til minde om en kendt trompetspiller fra det 13. årh., der blev ramt af en pil i halsen, mens han spillede melodien for at advare byens borgere mod et mongolsk angreb. Melodien spilles fire gange, en gang vendt mod hvert verdenshjørne.

Kl. 13 kom bussen og hentede dem, der ville med på Schindlers Fabrik, der i dag er et museum. Undervejs stoppede bussen ved pladsen, hvor jøderne under 2. Verdenskrig blev samlet og delt op i grupper alt efter, hvor de skulle sendes hen. De mange stole på pladsen kunne kun give stof til eftertanke. Nogle valgte at gå tilbage fra Schindlers Fabrik, andre kørte med bussen og fik en god rundtur i byen.

Den første prøveaften med koret Cantata og dirigent Tomasz Chmiel startede kl. 18 på Engineering Polytechnical. Prøven var med klaverakkompagnement, og den unge kvindelige pianist var på så hårdt arbejde, at det var lige før, vi havde medlidenhed med hende, men hun gav ikke op. Tomas Ambt Kofod, der også sang Frans i Frans af Assisi - Guds Gøgler på Værket i Randers, var allerede ankommet og deltog i prøven. Leone, Christian Lorentsen, var med bussen hjemmefra, så det var dejligt, at nogle af solistrollerne kunne blive udfyldt allerede ved første prøve. Dirigenten virkede kompetent og seriøs, og hele værket blev sunget igennem. I pausen var der stillet kaffe, te, vand, snacks og småkager frem. Det tog vi som en venlig og imødekommende gestus over for os.

Da vi var kommet tilbage til hotellet, var de fleste af os både sultne og tørstige, så det var dejligt, at der i nabolaget var et godt udvalg af restauranter og værtshuse, hvor både sult og tørst kunne stilles, og det endda i selskab med gode korvenner.

Onsdag den 14. oktober.

For mange af turens deltagere bød denne dag på en tur til saltminen Wieliczka, der ligger ca. 15 km fra Krakows centrum. Vores bus hentede os ved hotellet, og Jens Erik og Michael bød på både kaffe og småkager. De af os, der var med i saltminen fik en stor oplevelse. Jeg talte ikke trappetrinene nedad, men det påstås, at der er 838. Da vi skulle op igen, var det dog med elevator, og her kunne vi alle være med. Den guidede rundtur i minen tog to timer, og guiden fortalte, at vi havde set ca. en procent af minen. Minen hører i dag med til UNESCO's verdensarv.

Alle figurer i minen var lavet af salt.

Efter besøget i saltminen aflagde nogle af os besøg i Café Zakątek, der ligger tilbagetrukket i en lille hyggelig baggård ved ul. Grodzka. Caféen byder ud over kager, sandwich og forskellige drikkevarer på en hyggelig stemning med dekorationer af gamle jazzplader, billeder og antikviteter. Pladsen i caféen var trang, så vi kom hinanden ved, mens vi sad der og nød eftermiddagskaffen eller et let måltid. Man var åbenbart

heller ikke vant til så stort et rykind, for en af de ansatte blev sendt ud for at købe nye forsyninger, så man kunne klare efterspørgslen. Besøget var en lille sjov og hyggelig oplevelse.

Prøve med alle medvirkende.

Korprøven i Musikskolen i Nowa Huta startede igen med en god opvarmning, som Marta stod for. Det er hver gang givende og lærerigt at få stemmerne varmet op af en anden end den vante korleder, og når det så er af en kyndig og dygtig stemmepædagog, giver det noget. Ungdomsorkesteret Krakowska Młoda Filharmonia, der består af særdeles dygtige unge mennesker, var allerede i gang med prøve, da vi kom. Dirigent Tomasz Chmiel havde et sikkert greb om prøven, men det var nok orkesteret, som han koncentrerede sig mest om denne aften.

Torsdag den 15. oktober.

Dagen stod for os alle til fri disposition indtil kl. 16, hvor der var busafgang til prøve med alle medvirkende.

Nogle af os besøgte den jødiske bydel, Kazimierz. Her var mange af os i en synagoge og på en jødisk kirkegård. Ved begravelsespladsen ved Remuh synagogen er der opført en grædemur af resterne af gravsten, der blev ødelagt af nazisterne under 2. verdenskrig. Muren står i dag som et minde over den skæbne, der overgik de polske jøder under 2. verdenskrig.

Grædemuren bygget af ødelagte gravsten.

Ved aftenens prøve blev der arbejdet godt og koncentreret under sikker ledelse af Tomasz Chmiel, så vi alle kunne være klar til den første opførelse i Krakow af Frans af Assisi - Guds Gøgler.

Fredag den 16. oktober.

Vores første koncert i Krakow skulle finde sted i St. Peter and Paul Church, ul Grodzka 64 kl. 16. Kirken ligger i byens centrum og i gåafstand fra vores hotel.

Koncerten var først kl. 16, så der var tid til en lille smule sightseeing om formiddagen. Jeg var sammen med nogle andre fra koret blandt andet på besøg i koncertkirken og Franciskanerkirken, der lå tæt derved.

I Krakow er det almindeligt, at der ligger flyers vedr. koncerter og andre arrangementer på steder, hvor der kommer mange mennesker. Ligeledes er det ganske sædvanligt, at der uden for en kirke, hvor der skal afholdes en koncert, uddeles flyers ang. koncerten. Vi havde også flyers til uddeling ang. vores koncert, og vi gjorde vort bedste for at få dem lagt på et godt sted med mange mennesker eller delt ud til f. eks. besøgende og forbipasserende ved kirken. Allerede den første dag havde vi set, at der mange steder i byen var store plakater, der reklamerede for vore koncerter, og det gjorde et vist indtryk.

Tommy Jervidal, ophavsmanden til Frans af Assisi - Guds Gøgler, var også kommet til Krakow for at overvære opførelserne af sit smukke værk. Som ved opførelserne af værket

i Randers optager han koncerterne, og måske bliver der efter hjemkomsten lejlighed til at købe en Dvd med optagelse af en af koncerterne i Krakow?

En af plakaterne uden for St. Peter and Paul Church.

Kl. 12.45 gik vi i sort koncerttøj i samlet trop til St. Peter and Paul Church. Der var lydprøver, opvarmning og prøve for alle medvirkende. Da koncerttidspunktet nærmede sig, var vi meget spændte på, om der ville komme nogle for at høre koncerten. Det gjorde der. Alle pladser i den store gamle kirkes midterskib var fyldt op, og det blev en flot koncert. Solisterne var fremragende. Tomas Ambt Kofod, der sang Frans, forstod at lægge mere sjæl i rollen som Frans, end noderne lægger op til, og det gjorde Frans levende og nærværende. Louise Fribos smukke stemme i rollen som Clara kan bevæge enhver. Christian Lorentsen, der sang Leone, leverede en flot præstation, og de polske solisters gode stemmer var medvirkende til, at det blev en vellykket koncert. Da jeg selv står midt i koret, har jeg ikke mulighed for at bedømme det, men jeg havde en god fornemmelse, da koncertens sidste toner lød. Publikum var begejstret, og der blev kvitteret med langvarig stående applaus.

St. Peter and Paul Church, en stor og flot kirke.

Til denne koncert var der inviterede gæster, og umiddelbart efter koncerten var der reception i en kælderrestaurant lige over for kirken for de, solister, kor og andre, der havde ydet noget for, at koncerterne i Krakow kunne finde sted. Der blev holdt taler blandt andet af Randers Bykors formand Per Nørret, sunget og nydt lækkerier fra buffeten, og hele arrangementet var både hyggeligt og muntret.

Man har det godt efter en veloverstået koncert, men når der de to følgende dage også er opførelser, er faren altid, at man slapper lidt for meget af, og de næste ikke bliver af helt samme kvalitet. Det snakkede vi en del om, og vi var enige om, at dette ikke måtte ske. Vi var kommet til Krakow for at yde det bedste, og de to næste koncerter skulle blive endnu bedre.

Lørdag den 17. oktober.

Formiddagen var til fri disposition, så der var tid til at udforske byen og måske gøre nogle indkøb.

Nogle af os nød udsigten over floden Wisla.

Koncerten i dag skulle finde sted i den kendte Arka Pana Church i Nova Huta. Arka Pana betyder Herrens Ark og refererer til kirken som en redningsbåd midt i et ateistisk hav. Kirken blev bygget mellem 1967 og 1977 af frivillige og af forhåndenværende materialer, da de kommunistiske myndigheder ikke støttede kirkebyggeri. Resultatet blev en kirke i en usædvanlig arkitektur af stål, beton, træ og glas og med en usædvanlig udsmykning, der er udført af de lokale beboere med de materialer, der var til rådighed.

Efter opvarmning og prøve var der et stykke tid til koncerten. Vore to venlige og dygtige chauffører tog os med på en lille tur i omegnen, og vi besøgte blandt andet et kloster. Her var der bryllup i klosterkirken, og ude fra sidegangene kunne vi overvære ritualer, som var anderledes end dem, vi kender fra danske kirker. Fælles for både polske og danske kirkebryllupper er dog de glade og festklædte mennesker, der deltager i højtideligheden.

De polske kirker er ikke opvarmet, og der var temmelig koldt. Polakkerne ved det og klæder sig derefter. Blandt publikum kunne vi se adskillige sidde med varme frakker, huer, halstørklæder og vanter, og en af de mandlige polske solister optrådte ved hver koncert i lang sort overfrakke. Vi fra Danmark frøs med anstand.

Også denne koncert var særdeles velbesøgt. Fortællingen, sangen og musikken greb publikum, og man kunne ligefrem se, hvordan man levede med i fremførelsen. Da værkets afslutningsamen havde lydt, brød jublen løs, og der blev igen kvitteret med stående applaus.

Søndag den 18. oktober.

Den sidste koncert skulle finde sted i Szklane Domy Church, som også ligger i Nova Huta. Kirken var den største af vore tre koncertkirker, og det siges, at det fantastiske kirkerum har plads til 2000 kirkegængere, så vi var spændte på, hvor meget publikum ville fylde i denne store kirke.

Den store Szklane Domy Church.

Koncerten skulle afkortes ca. en halv time på grund af messe, og det var absolut ikke nemt at fravælge nogle af satserne, så værket alligevel kom til at fremstå som et hele.

Da vi kom til kirken for at varme op og prøve, var der messe, og for mig at se, var kirken stort set fyldt op med kirkegængere, og jeg tænkte, at der da umuligt ville komme ret mange til vores koncert en dejlig søndag eftermiddag. Det gjorde der alligevel. Da koncerten startede kl. 15, var der absolut pænt med publikum, og så blev der ellers ved med at komme tilhørere, så denne koncert nok blev den mest besøgte af vore tre koncerter.

Til denne koncert var vi alle sunget og spillet godt sammen, og afslutningskoncerten var hørt med mine ører den bedste af de tre opførelser. Publikum tog imod værket med begejstring og kvitterede til sidst med langvarigt stående applaus, og en af kirkens præster tog ordet og takkede for den smukke fremførelse af beretningen om Frans af Assisi.

Efter at have været med til sådanne tre succeskoncerter bliver jeg dybt taknemmelig over at have haft mulighed for at være med. Om vi har sunget Frans af Assisi - Guds Gøgler i Assisi, Randers eller Krakow, har værket grebet publikum. Fortællingen og den smukke musik har rørt tilhørerne til tårer, og ved hver opførelse er der blevet kvitteret med langvarigt stående applaus. Det siger noget om den kvalitet, som værket må have.

Tomas Ambt Kofod og Louise Fribo skulle hurtigst muligt efter koncerten af sted til lufthavnen for at nå et fly til København, så der var ikke tid til den lange afsked, men Tomas nåede dog lige hen til bussen for at sige farvel. Vi andre kørte med bussen tilbage til Krakow, hvor vi sluttede de dejlige dage af med mad, drikke og hygge.

Mandag den 19. oktober.

Da der var afgang fra hotellet allerede kl. 7 om morgenen, var der truffet aftale om tidlig morgenmad, så vi havde lidt at stå imod med til den lange køretur hjem. Madpakker til turen var der truffet aftale med hotellet om, så det kunne alt i alt ikke gå helt galt.

Efter en fantastisk dejlig uge kørte vi nu den modsatte vej, så tranerne, gjorde korte ophold, snakkede, sov lidt og havde en fin og rolig hjemtur. Inden vi nåede Randers, takkede vi hinanden for en god uge og en stor oplevelse, og på parkeringspladsen ved VUC stod pårørende og venner og ventede på at køre os hjem

Hvor er vi heldige, at vi i Randers Bykor har en formand, der er så ihærdig, vedholdende og energifyldt, at han ikke giver op, når han har fået en idé og sat sig et mål. Der skal

derfor lyde en stor tak til Per og Grethe for det kæmpestore arbejde, de har lavet, med at få denne koncerttur arrangeret. Alt var gennemtænkt og klappede ned til den mindste detalje. Tak!

Julekoncerter

Af: Inger Schnetler

Hvor mange gange skal man gentage en begivenhed, før den er blevet til en tradition? Nogle mener to, andre siger, der skal flere gange til, men Randers Bykor har efterhånden været i Ørum Kirke og Vejlby Kirke så mange gange for at afholde julekoncert, at der ikke kan være tvivl om, at det er en tradition. I koret hører det til en af de gode traditioner, som vi ser frem til, da koret nyder at synge i begge kirker og føler sig meget velkomne begge steder.

Koncert i Ørum Kirke.

Både Ørum Kirke og Vejlby Kirke var smukt pyntede til koncerterne, og de mange stearinlys langs kirkebænkene og lysene i adventskransen var med til at øge julestemningen.

Hvis man bor i et byområde, ser man ikke, hvor mørkt det kan være sådan en decemberaften. Da vi den 7. december kørte til Ørum Kirke, var der lige så mørkt, som der kun kan være ude på landet en mørk vinteraften. Pludselig ud af mørket ser man en hel masse lys, og inde midt i alle lysene dukker Ørum Kirke op som en flot silhuet.

Niels Bastrup havde til julekoncerterne lavet et alsidigt program, der ud over kendte julesalmer og vintersange også indeholdt satser fra større værker, som viser en lidt anden side af koret.

Koret lagde ud med Schaut hin, dort liegt im finstern Stall, en af koralerne fra J. S. Bachs Juleoratorium. Her sang koret dog alle de fire vers, der hører til koralen, mens man i oratoriet kun synger et vers. Derefter fulgte Kyrie fra Joseph Rheinbergers smukke messe i G-dur op. 151, "SS Cruxis". Så kom en afdeling med tre danske salmer: Det første lys er ordet talt af Gud med melodi af Bjarne Haahr og i et arrangement af Ole Faurschou, En rose så jeg skyde i en sats af M. Prætorius og Hjerte løft din glædes vinger med melodi af Joh. Crüger. Sanctus fra Rheinbergers messe var næste programpunkt.

Publikum skulle også have glæden ved at synge, og den første fællessalme var Brorsons Hvorledes skal jeg møde, akkompagneret på orgel af kirkens organist.

Næste afdeling bød på Sneflokke kommer vrimlende, der blev sunget i et friskt arrangement af Niels Bastrup, Der er ingenting i verden så stille som sne, Det kimer nu til julefest og Kimer i klokker, de to sidstnævnte i arrangement af Ole Faurschou. Benedictus fra Rheinbergers messe sluttede denne afdeling af.

Glade jul, dejlige jul var næste fællessalme, og igen var det kirkens organist, der sad ved orglet.

I koncertens sidste afdeling blev Mit hjerte altid vanker sunget i et arrangement af Niels Bastrup, Dejlig er jorden i et arrangement af Ole Faurschou og derefter fulgte den sidste sats fra Rheinbergers messe, Agnus Dei. Koncerten var rammet ind af musik af J. S. Bach, og der blev sluttet af med den kendte og smukke Jesus bleibet meine Freude ledsaget af Niels Bastrup på klaver, Christina Maria Michaelsen på sopranblokløjte og Jens Wieland på altblokløjte.

I Vejlbj Kirke søndag den 13. december blev koncerten indledt med klokkespil af kirkens organist Per Møller, som hører til blandt landets dygtigste klokkenister, og det er også en dejlig oplevelse at sidde stille før en koncert og bare lade klokkerne fine klange strømme ind i øret.

I Ørum Kirke sluttede aftenen af med kaffe og småkager serveret for publikum og kor i våbenhuset , men der i Vejlbj Kirke var gløgg og æbleskiver i menighedshuset. Begge steder nød vi den hyggelig snak efter koncerten, og vi siger tak til de to menighedsråd for den imødekommende og venlige modtagelse af koret.

Jul på Kulturhuset

Af: Inger Schnetler.

Det er en tradition, at Korby Randers og Randers Bibliotek i samarbejde står for et arrangement, hvor julen synges ind på Kulturhuset den sidste lørdag før jul, i år den 19. december. Adskillige af byens kor havde tilmeldt sig arrangementet , og fra kl. 11 og en time frem lød der dejlig korsang med skønne julemelodier overalt i den store bygning.

Randers Bykor sang i Museum Østjylland. Niels Bastrup havde valgt et repertoire af sange fra korets juleprogram. Ud over korsangen havde Randers Bykor to violinsolister på programmet, Emma på 8 år og Johannes på 5 år, begge med efternavnet Bastrup. Emma spillede Menuet i G-dur af J. S. Bach og Johannes "ABC"-melodien. Sammen med deres far spillede de Dejlig er den himmel blå, mens koret sang enstemmigt til. Trods den unge alder havde både Emma og Johannes et fint strøg på violinen, og tonerne var rene og velklingende. I Randers Bykor ser vi frem til at høre de to dygtige violinspillere igen.

Efter koncerten samledes publikum og kor på biblioteket, hvor kulturudvalgsformanden holdt en lille tale og alle sang Højt fra træets grønne top, Hundeslædesangen fra Nissebanden og Dejlig er jorden i Anders Öhrwalls udsættelse. Igen i år var hele arrangementet en dejlig optakt til julen.

Händels Messias i Operahuset i Sydney - på tegnsprog!

Af Grethe Kyvsgård

Vi går forventningsfulde op ad de mange trapper, som Jørn Utzon har lagt foran Operahuset i Sydney, inspireret af inkaernes templer i Sydamerika. Hos os har han opnået det, han ville: vi føler, at vi er på vej til noget, der er hævet over hverdagen, højt over det sædvanlige.

Muslingerne, sejlene - Operahusets buer har flere navne - er beklædt med beige og æggeskalsfarvede kakler i smukke mønstre og ikke med kridhvid glasfiber, som man kan tro fra fotografierne. Vi går ind under én af buerne og op ad flere trapper, og hjælpsomme hænder viser os hen til en skranke, hvor en gammeldags kartoteksæske under bogstavet K indeholder to billetter med navnet Kyvsgaard - bestilt et halvt år tidligere på den anden side af jordkloden. Mageløst!

Vi har tidligere på dagen været på rundvisning i Operahuset, og vi ved, at vi skal til den store koncertsal. I den mindre "Joan Sutherland-sal" er der ballet, "The Sleeping Beauty". Foyererne foran de to sale er adskilt af glas, så man kan se hinanden, og feststemte, festklædte og champagnedrikkende publikummer fylder dem snart. Vi har taget det bedste

på, som vi kunne finde i kufferten - det får gå an, når vi efterlod de højhælede og habitten derhjemme. I "vores" foyer ser vi også publikum, der kommunikerer med tegnsprog. Kan de også have glæde af at høre/overvære Messias? Eller er de gået forkert?

Programmet fortæller, at Brett Weymark er dirigent, mens Rachelle Durkin er sopran, Louise Callinan er alt, Jonathan Abernethy er tenor og Rodney Earl Clarke er bas. Sidstnævnte har i øvrigt sunget Crown i Porgy & Bess på Operaen i København. Sydney Philharmonia Orchestra skal spille, og korene er Symphony Chorus med 103 sangere, Christmas Choir med 370 sangere, og så står der Signing Choir og dirigent for Signing Choir Alex Jones. Signing Choir ???? En informationsmedarbejder er faktisk ikke helt sikker på, hvad det er, men mener, det må være noget med tegnsprog. Ok! Det forklarer de tegnsprogskommunikerende publikummer i foyeren! Det skal blive interessant! Vore pladser var de bedst tænkelige: midt for på 1. række på 1. balkon. Kyvsgård inkasserede et skulderklap og rettede ikke u-stolt ryggen! Salen fyldtes til omtrent sidste plads, mens korsangerne fandt deres pladser til højre, venstre og bag det store orkester. Dirigenten foran, og foran denne 13 "signing-sangere", mænd og kvinder, og allerforrest mod publikum, dirigenten for Signing Choir. I programmet kunne vi læse, at han, Alex Jones, var født døv, altid havde haft som mål, at det ikke skulle begrænse ham i noget som helst, var blevet skuespilleruddannet i New York og havde arbejdet på mange forskellige måder med at give folk med handicap mulighed for at leve deres liv med fuldt potentiale uden nogen barrierer (frit oversat fra programmet).

Ouverturen var ikke anderledes, end den plejer at være - som altid meget smuk! Tenor-solisten kom ind og en solist fra Signing Choir rejste sig. "Comfort Ye" blev under sangen samtidig fremført på langsomt tegnsprog så smukt, yndefuldt og indfølt, at vi blev rørt til tårer. Det var, som om der var sat ballet til Händels musik! Signing Choir med Alex Jones i spidsen havde arbejdet intenst med teksten i Messias. Ikke bare oversat den til tegnsprog, men var gået i dybden med meningen bag ordene, havde fået inkluderet det emotionelle, som musikken understreger, sammen tempo og fortolkning samt fået "signing-sangerne" til at udtrykke det. Et kæmpe arbejde!

Under korsatserne var Signing Choir opdelt i sopran, alt, tenor og bas, og de mange ord bølgede mellem stemmerne - dog med knapt så mange gentagelser, som i musikken - for derefter at falde sammen som én stemme/bevægelse. Det energiske og tempofyldte i nogle af satserne blev naturligvis også understreget med tegnsprog. Indrømmet! Et kraftigt fnis måtte kvæles, da "And He shall purify" blev vist med en meget energisk skrubben med en knyttet højre hånd ind i venstre håndflade, alle 13 "signing-sangere" på skift og på én gang i overensstemmelse med korsatsen.

Traditionen tro rejste samtlige publikummer sig, da Halleluja-satsen startede. Og ud over, at det var svært at lade være med at synge med, så var det svært at lade være med at vise glæden, som den vises på tegnsprog: begge hænder hævet til ud for ørerne med håndfladerne fremad og alle ti fingre strittende til alle sider, og så vifte med hænderne. Et Halleluja, der ville noget!

De syngende solister: dejlig sopran og tenor, de to andre lidt skuffende.

Korene: der manglede sådan set kun, at vi sang med!

Orkesteret: fantastisk! Trompetsoloen i "The Trumphet shall sound": Wauw!

Dirigenten: sublim - og han formåede at holde pausen før det næstsidste Amen i 3. dels sidste sats, så man kunne høre den berømte knappenål falde!
Men den mest fantastiske indtryk gjorde Alex Jones, der aflæste dirigenten og solisterne og gav det videre til sine "signing-sangere", som han tydeligvis havde arbejdet intenst med! Dybt rørende og berørende!

Vi vandrede gennem Sydneys nattestille gader til vores hotel, en stor, stor oplevelse rigere - et af de mange højdepunkter på vores 7 uger lange rejse. Men Händels Messias skulle vise sig igen fra en uventet side.

De sidste dage af vores rundrejse tilbragte vi i Port Douglas - en lille "Svinkløv-Badehotel-agtig" by med ca. 3200 indbyggere på den nordlige del af Australiens østkyst. Byen var på denne årstid ved at vågne efter vintersøvnen, og endnu var der kun (dejligt) få turister. Et opslag i en café fortalte, at tre lokale kor ville opføre Händels Messias søndag kl. 14 i St. Mary's Catholic Church. Det måtte vi opleve!

St. Mary's var en nyere kirke og meget enkelt indrettet. Korsangere - helt i hvide sommergevanter - og tilhørere myldrede rundt mellem hinanden, og snakken gik lystigt. Temperaturen lå omkring 33 gr. og begge kirkens sidevægge var foldet til side, så man var ét med den blå himmel, varmen, brisen og alt det frodiggrønne udenfor. Mens folk fandt en plads, blev Ouverturen til Händels Messias spillet med fuld orkesterbesætning via en cd over kirkens højtalere.

En 180 cm høj, frodig, sort kvinde med røde læber og et kridhvidt tandsæt, hun ofte viste i gavmilde smil, hed Alteouise De Vaughin og var leder for korene. Hun var dumpet ned i denne by et par år forinden, kommet fra New York, hvor hun havde sunget bl.a. gospel for

fuld udblæsning. Alteouise havde en smuk og kraftig mezzo-sopran og indledte koncerten med Oh Holy Night akkompagneret af klaver og klarinet, mens tropiske fuglefløjt udefra lystigt bidrog. Sikke en indledning! Der var både lyd, liv og kraft i Alteouise's version, og hendes smittende entusiasme bragte hun herefter videre til korene, mens de hver gav et par numre med traditionelle julesange.

Koncertens højdepunkt var Händels Messias, hvoraf 1. del + Halleluja-satsen skulle opføres. Seks af korenes sangere var på skift solister med akkompagnement fra klaver, mens korsatserne havde fuldt orkester-akkompagnement fra en cd spillet over kirkens højtaleranlæg!

Lad det være sagt med det samme: Den åbenlyse glæde ved at synge og iveren efter at følge Alteouise's præcise direktion overgik evnerne til at synge dette værk... Vi undredes ganske kort over, at det sammensatte kor var så præcise og fyldige i korsatserne - især fordi det faktisk ikke så sådan ud! Hvorefter det gik op for os, at der på cd'en sammen med den flotte orkesterbesætning også var dygtige korsangere som støtte for "det levende" kor! Det kan vel ikke kaldes kareoke, men det var ret smart og kunne næsten ikke høres!

Alt i alt var det som altid livsbekræftende at opleve en gruppe mennesker, som fandt glæde og inspirerende samvær omkring sang og musik. Som Alteouise sagde efter koncerten: Det er påvist, at mennesker, der synger, lever længe!

Vi fik således hele to opførelser af Händels Messias i dette års december måned, men unægtelig *meget* forskellige - indbyrdes og i forhold til, hvordan vi hidtil har oplevet stykket. F.eks. har vi ikke tidligere gået til Messias iført sandaler og let sommertøj, mens vinden hørtes rasle i palmernes grene og Stillehavets bølger susede i det fjerne over Great Barrier Reef. Vi tænkte naturligvis undervejs på Bykorets julekoncerter og savnede bare så meget "at være med"! Men valget blev anderledes i år.

Ovenstående blev skrevet under vores rejse, før vi var sikre på, om vi kunne nå at komme til Bykorets julekoncert i Vejlbj Kirke. Vi var meget glade for, at det lykkedes, og vi nød for en gangs skyld at være tilhørere. Det kunne kun være en nydelse, fordi det var en super god koncert med gennemarbejdede stykker og et alsidigt program – det er altså dejligt at høre nogle af de gode gamle juleting! Koret er tydeligvist vokset med de store og flotte opgaver, vi har haft de sidste år. Der er ingen tvivl om, at det først og fremmest skyldes Niels' grundige og tålmodige arbejde med os, men selv han kunne ikke gøre meget, hvis ikke de enkelte kormedlemmer leverer en koncentreret og målrettet indsats. Det er en god hobby, vi har! Og vi glæder os til at deltage igen efter nytår.